

съ тебя наедно да спи тя, притури той, като ся обърна къмъ жена си.

„Чи той го запрялъ днѣсь, чорбаджи,“ отговори жена му.

— Запрялъ го! извика сърдито чорбаджіятъ: ами защо не го запре още онзи денъ, кога-то азъ му казахъ, а? . . . Ама тжъ си вършать тѣ работа-та! Колко-то ги учишъ, толкось по диви ставатъ Какво направихте вые? Продвихте ли на духовникътъ да отчете? . . . Ей таквисъ ви сж все роботы-тѣ вамъ! Отишли, та оставили дельва-та съ маджуниятъ (петмезъ) отхлупена, и една мишка, като кюрава, отишла та ся удавила вжтрѣ, като чи нѣмало кждѣ да иди на друго място. Чи не мя е толкось ядъ, гдѣ-то ся умърсихме всинца въ петакъ, ами и гости имахме Напълнихме ся съ грѣхове!

,Всичко-то туй зло струва ми ся, чорбаджи, става, за дѣца-та ни, гдѣ-то мислять, чи отъ башн-тѣ имъ ще останатъ много пары, и за туй не си турятъ грижа,“ каза азата, кой-то ся намѣрваше въ това събраніе и кой-то мрази онѣзи, кон-то ся хвалить съ пары-тѣ си, тжъ като състояніе-то му е ограничено. „Не трѣба много за дѣца-та ни: стига да знаешь на сегашно време малко турски и францушки, — и пѣтять ти е отворенъ на всякадѣ,“ притури той можи бы за това, за да убоде чорбаджіятъ, защо-то сънове-тѣ му не знаха нито да четжтъ, нито да пишжтъ. „Азъ защо ся радвамъ на моять, я!“ продължаваше той: глѣдамъ го като браштоляви францушки-тѣ ама и турски-тѣ набада Не му разбирамъ, ама виждамъ, чи добрѣ чете, да е живъ. Добаръ е даскалатъ му, машалла, Стамбъль тербіе си.

— Холанъ и вые съ ваши-тѣ францушки, пресѣче другий аза, кой-то все ся сърди защо го избирать въ правителственни работи, а пѣкъ нито една година не минува безъ него. — Азъ не съмъ срещаль челякъ да знае францушки и да не ѝде въ петакъ блажно, продължаваше той. Еля пѣкъ сегашни-тѣ грамматики и не знамъ какви си исторіи ще ги направявътъ и вѣра-та си да оставятъ. И защо имъ е толкось ученіе, или ще ги правимъ попове? Какво? Ные на време-то, като не бѣхме учени, пары ли не епече-